

peälifuga ka tehtud, kuidas temmale olli mõist-
tetud.

Jummal panne silmad ja kõrvad linni, ni-
suggust hirmust asja kuulmast ja näggemast
ja anna kõige ma-ilmale omma tõsisest usko,
mis mitte innimesse seadmistega seggatud ei
olle, waid mis puhta pühha kirja järrele saab
kulunud, siis ei sa wiisiste mitte nisuggused
rängad asjad ette tulles; kus jääb siis ka
liggimese armastus? Kus jääb siin Jummal
kartus, kui meie warrest ehk muud lomad ja
asjad Jummalaks peame, siis on ellaw Jum-
mal meie süddamest hopis kaddund, sest Tem-
ma ütleb jo: „Sull' ei pea teist Jummalat
minno kõrwas ollema!“

Nüüd on sesamma Kahn Samil Wenne-
maal wangi, kas temma omma endise ello
peale taggasi mõtleb ja kahjatses kõik sedda
kurja, mis temma ma peal teinud, ei olle meie
asfi järge pärrida, waid jägo selle holeks, kes
ellawate ja surnute peale üks kord kohhut
mõistab ja iggaüks katsugo, et temma isse
woib seista, Kristuse kohto järje ees!!

Se esimese kääso sees
Kül seisab selgest meie ees:
„Teist Jummalat ei pea sa
„Mo kõrwas mitte piddama!“ —
Kui palju neid, kes sest ei tea,
Ja kui ta teab, siis sest ei pea,
Waid kui ta warrest lendma näeb,
Se jummalaks taal kohje jääb!
Ni tühi on weel rahwa arro,
Mis mattab ilma ello mõrro.

Mis on inimene?

Juda rahwa ramatus „Palmud“ seisab lug-
geda, mis üks Rabbi ehk Judarahwa õppe-
petaja „Eleangar“ sest ütleb, kuidas teeniad
inglid Jehowaga olla rääkinud.

Ingliid ütlesid: „Mis on inimene suur asfi,
et Sa tedda ni kõrgese tõstad, et ta ülle keige
peab wallitsema ma peal? Inimene ei olle
jo muust, kui uhkusest halpimisest ja tühjast
melest kokko pandud. Mil aeal saab temma